

Ақийда дарслари (146-дарс). Аҳли сунна мавқифи (биринчи мақола)

17:00 / 09.08.2021 3037

Бу масалани мўътадил равишда ечган мазҳаб Аҳли сунна ва жамоа мазҳабидир. Аммо Аҳли сунна ва жамоанинг икки бош йўналиши – ашъарийлар ва мотуридийлар орасида ҳам бир оз турличалик мавжуд.

Ашъарийларнинг фикрига кўра, инсоннинг барча ишларини Аллоҳ таолонинг Ўзи вужудга келтиради. Инсоннинг бунга дахли йўқ. Инсон ўз амалини касб қилади, холос. Касб эса янги қувват билан амалнинг оддий яқинлашишидир. Инсон ўша касбига қараб савоб ёки гуноҳ олади. Аммо бу гап кўпчилик Аҳли сунна ва жамоа уламолари томонидан танқид қилинган.

Энг мақбул гапни мотуридийлар айтганлар. Уларнинг фикрича, инсонда ўзи қилмоқчи бўлган ишни бажаришга иститоъат бор. Худди шу нарса савоб ва гуноҳга сабаб бўлади.

Бу маънони «Шарҳи «Ақийдатут Таҳовийя» китобидан олинган иқтибосдан ўрганамиз:

Иститоъат ва унинг турлари

«Махлуқнинг васф қилиб бўлмайдиган, у билан амал вожиб бўладиган иститоъати муваффақ қилиниш қабилдан бўлиб, амал билан бўлади.

Аммо сиҳат-саломатлик, кенгчилик, имконият ва асбоб ҳамда воситаларнинг етарли бўлишига боғлиқ иститоъат амалдан олдин бўлади.

Хитоб (шариат буйруқлари) ана ўша иститоъатга қаратилгандир. Аллоҳ таоло: «Аллоҳ жонни фақат имкони бор нарсага таклиф қилади», деган.

(Иститоъат – куч, қудрат, иқтидор, имконият)

Шарҳ: Билингки, «иститоъат», «тоқат», «қудрат» ва имконият «бир-бирига маъноси» жуда ҳам яқин лафзлардир. Уларнинг ҳар бири иккинчисининг ўрнида истеъмом қилинаверади. Бу лафзларнинг барчаси Қуръони Каримда келган:

رَحْمَةً لِّمَن يَّأْتِيهِمْ مِّنْ أَرْضٍ أُعْيِيَهُمْ وَأَمْ يَكُن لَّهُمْ كُفْرًا فَآلٍ يُكْفَرُونَ
رُحْمًا يُعْطُونَ وَيُلْقُونَ فِيهَا بَنَةً يُفَرِّغُونَ فِيهَا أَنْفُسَهُمْ يَسْأَلُهُمْ آلُهَا
فَمَا يَكْتُمُونَ عَلَيْهِمْ لُغْيًا يُفَرِّغُونَ فِيهَا أَنْفُسَهُمْ يَسْأَلُهُمْ آلُهَا فَمَا يَكْتُمُونَ

1. «Уни қийналиб тутадиганлар зиммасида фидя – бир мискин таоми бордир» (Бақара сураси, 184-оят).

تَبَسَّطْنَا فِيهَا فَمَرَجْنَاهَا بِرِيحٍ مُّكَرَّمَةٍ مَّرَجْنَاهَا حَيْثُ نَشَاءُ وَنَجِّنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهَا لِيُذِخِرَهُمُ اللَّهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
تَبَسَّطْنَا فِيهَا فَمَرَجْنَاهَا بِرِيحٍ مُّكَرَّمَةٍ مَّرَجْنَاهَا حَيْثُ نَشَاءُ وَنَجِّنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهَا لِيُذِخِرَهُمُ اللَّهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ
تَبَسَّطْنَا فِيهَا فَمَرَجْنَاهَا بِرِيحٍ مُّكَرَّمَةٍ مَّرَجْنَاهَا حَيْثُ نَشَاءُ وَنَجِّنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهَا لِيُذِخِرَهُمُ اللَّهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

2. «Аллоҳ ҳеч бир жонга имкониятидан ташқари нарса юкламас» (Бақара сураси, 286-оят).

مَّا يَلْمِزُكَ اللَّهُ شَيْئًا وَلَا يُلْقِيكَ كَلِمَاتٍ كَذِبًا
مَّا يَلْمِزُكَ اللَّهُ شَيْئًا وَلَا يُلْقِيكَ كَلِمَاتٍ كَذِبًا
مَّا يَلْمِزُكَ اللَّهُ شَيْئًا وَلَا يُلْقِيكَ كَلِمَاتٍ كَذِبًا

3. «Аллоҳга қўлингиздан келганича тақво қилинг» (Тағобун сураси, 16-оят).

هَذَا نَبَأٌ لِّمَن كَفَرَ بَعْدَ مَا يَدْعُوهُ سِيقًا
هَذَا نَبَأٌ لِّمَن كَفَرَ بَعْدَ مَا يَدْعُوهُ سِيقًا
هَذَا نَبَأٌ لِّمَن كَفَرَ بَعْدَ مَا يَدْعُوهُ سِيقًا

4. «Аксинча, унинг бармоқ учларини ҳам тиклашга қодирмиз» (Қиёмат сураси, 4-оят).

Иститоъат икки хил бўлади:

Биринчиси: бир ишни қилишдан олдинги иститоъат.

Бу – сиҳат-саломатлик, имконият, кенгчилик ва асбоб ҳамда воситаларнинг етарли бўлишидан иборатдир.

Ушбу иститоъат шаръий ҳукмлар, амр ва наҳйилар ҳамда тарк қилса, жазо беришга боғлангандир. Яъни ушбу иститоъат бўлса, инсонга шариат ҳукмларини бажариш мажбурий бўлади.

(Давоми бор)

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди